

Aan de Orde van Advocaten in het arrondissement Gelderland
t.a.v. de heer mr. P.M. Wilmink en mevrouw M-L.A.J. Hoppenbrouwers,
Postbus 4152
6803 ED Arnhem

Holten, 15 juni 2013

Betreft: dhr. B.Th. Hofs en mw. H.M.S. Hofs-Akkermans/mr. J.P.J.M. Naus II (K13/29)

Geachte heer Wilmink, geachte mw. Hoppenbrouwers,

In antwoord op uw brief d.d. 7 juni 2013 ontvangt u hierbij onze schriftelijke reactie in tweevoud op de brief d.d. 30 mei 2013 van mr. Naus.

Onder **Klachten** vermeldt mr. Naus wederom, dat een advocaat in het algemeen mag afgaan op wat zijn cliënt hem mededeelt en geen verificatieplicht heeft, *tenzij het gaat om feiten waarvan hij weet of redelijkerwijs kan weten dat deze onjuist zijn.*

Vervolgens stelt mr. Naus dat in het licht van voormelde norm hij van mening is, dat de jegens hem ingediende klachten alle ongegrond zijn.

Het behoeft geen betoog, dat deze laatste stelling volledig mank gaat, omdat de klachten niets van doen hebben met door V.N.I. gedane mededelingen, hetgeen mr. Naus vanzelfsprekend ook zelf heel goed weet.

Klacht 1

Het klopt, dat het onderdeel *Afspraken* reeds in de vorige op 22 december 2011 geëntameerde klachtenprocedure aan de orde is gesteld, maar wij hebben de betreffende gang van zaken voor de goede orde en volledigheidshalve herhaald. Wij wensen op te merken, dat de toenmalige reactie van mr. Naus op onze uitgebreide stellingen inzake de met hem gemaakte afspraken met overlegging daarbij van de relevante produkties (waaronder een brief d.d. 18 mei 2010, waarop door mr. Naus nooit gereageerd is), geen enkele weerlegging van de feiten inhield en dat het daarom ten gronde foutief van de Raad was in de Beslissing 4 maart 2013 simpelweg te stellen, dat klagers niet aannemelijk hebben weten te maken dat het anders is dan mr. Naus heeft gesteld.

Het is volstrekt duidelijk, dat de zaken die onder de overige kopjes van deze klacht door ons uitgebreid worden geduid alle bedoeld zijn om aan te geven, dat er absoluut geen sprake kon zijn van de executoriale verkoop van onze woning.

Mr. Naus heeft het in reactie op het onder de betreffende kopjes gestelde alleen over het kunnen afleiden uit het vonnis van de geldvordering van zijn cliënt. Uit het door ons betoogde en bewezene onder het kopje *B.Th. Hofs was niets verschuldigd aan V.N.I.* blijkt dienaangaande overigens onomstotelijk, dat onze stelling volkomen juist is en ook, dat B.Th. Hofs degene was, die een (forse) vordering op V.N.I. had.

Inzake het door ons betoogde onder de overige kopjes heeft mr. Naus geen enkele verweer gevoerd. Nu hijzelf steeds als stokpaardje berijdt, dit overigens steevast te onpas, dat wij inzake onze stellingen onvoldoende onderbouwing geven, waar de Raad dan klakkeloos in meegaat, moet de Raad in lijn daarmee thans reeds zondermeer constateren, dat wij hebben gescoord. In de eerste plaats wijzen wij vanzelfsprekend naar onze uitgebreide en gemotiveerde onderbouwingen van onze stellingen en laten we de flauwe nietszeggende spelletjes aan mr. Naus over.

Mr. Naus verwijst naar het voorleggen aan de KNB door notaris mr. Benedek van de kwestie inzake het kunnen doorgaan met de executie en de reactie van de KNB daarop, met vermelding daarbij van hetgeen de KNB geadviseerd zou hebben.

Wij begrijpen, dat ook de Raad een degelijk advies van de KNB van belang vindt. In verband hiermede zullen wij onderstaand aantonen tot welke tenenkrommende handelwijze zowel de KNB, het NJB als mr. Benedek zich hebben verlaagd.

In de eerste plaats merken wij op, dat wij op verzoek van mr. Benedek, dit vanwege onze zeer goede kennis van de casus, de voor de KNB bestemde brief inhoudelijk voor hem hebben opgesteld. Deze brief/ dit document (**bijlage 26**) (met 14 bijlagen) heeft mr. Benedek op 16 augustus j.l. per e-mail (**bijlage 27**) van ons ontvangen, waarop hij in een e-mail van dezelfde dag (**bijlage 28**) aan onze zoon R.T.B. Hofs heeft gemeld, dat hij het stuk met de bijlagen integraal had doorgestuurd aan de KNB. Notaris Benedek heeft in de bespreking toegezegd het advies van de KNB aan ons door te leiden. In de door de notaris aan de KNB voorgelegde casus wordt dan ook meermaals door mr. Benedek de "ik-vorm" gebruikt.

In onze e-mail d.d. 16 augustus 2012 staat ook, dat hij de inhoud naar eigen inzicht of naar inzicht van mr. Stuyt vanzelfsprekend kan wijzigen, hetgeen dan wel voor zijn rekening en verantwoording dient te komen, aldus onze e-mail.

In tegenstelling tot hetgeen mr. Naus dus stelt betreft deze brief aan de KNB geen *vraag*, maar vele degelijk onderbouwde argumenten tegen een gedwongen verkoop van onze woning, die (deels) dus ook onder klacht 1 zijn genoemd.

In zijn brief wordt door de notaris ook uitdrukkelijk gesteld, dat hij hierin slechts de belangrijkste van de door ons aan hem gemelde juridische misslagen heeft verwoord en in o.a. onze brieven van 17 en 24 juli 2012 (m.z. 26 juli 2012) aan hem nog meerdere zaken zijn verwoord, die volgens ons van belang waren met betrekking tot onze stelling, dat onomstotelijk vaststond, dat hij de opdracht aan V.N.I. diende te retourneren, aldus de notaris.

Gezien het hierbij overgelegde artikel "De rol van de notaris bij de executoriale verkoop van onroerende zaken" (**bijlage 29**), moet de redacteur ervan, zijnde mw. mr. Albers-Dingemans als zeer deskundig worden aangemerkt inzake al hetgeen met een executoriale verkoop van onroerend goed te maken heeft. Bij het lezen van het "advies" van 24 augustus 2012 (**bijlage 30**), onder welke brief de naam van mr. Albers-Dingemans staat, konden wij ons dus absoluut niet voorstellen, dat deze juriste deze brief geschreven had, omdat deze namelijk uitblonk door de onzinnige stellingen.

Na enig zoekwerk kwamen wij erachter, dat de opsteller van de brief ene mw. mr. C.Heck-Vink is, die als medewerkster van het NJB o.a. betrokken is bij het projekt Gecombineerde Commissie Vennootschapsrecht inzake de Nederlandse Orde van Advocaten en de KNB. Uit de inhoud van de brief d.d. 24 augustus 2012 blijkt overduidelijk, dat zij in elk geval geen enkele verstand van het executie- en beslagrecht heeft.

Het behoeft geen betoog, dat het ten gronde foutief en verwerpelijk van de KNB is om te doen alsof de betreffende brief door een deskundige als mw. Albers-Dingemans is opgesteld. Bovendien is deze brief helemaal niet op briefpapier van de KNB geschreven en bevat evenmin de handtekening van mr. Albers-Dingemans. **Zo worden mensen dus ook door de KNB belazerd !** Kennelijk heeft mw. Heck-Vink op advies van mw. Albers-Dingemans toegeschreven naar het goedkeuren van de handelwijze van de notaris en zomaar wat uit haar mouw geschud zonder de casus te kennen. Onderstaand geven wij een inhoudelijke reactie op die brief, waarbij er juridisch gezien vooralsnog vanuit gegaan moet worden, dat mr. Albers-Dingemans de schrijfster is.

In de eerste plaats blijkt, dat er na de vakantie van mr. Albers-Dingemans op 23 augustus 2012 voorafgaande aan de brief van 24 augustus 2012 eerst telefonisch contact is geweest tussen haar en notaris Benedek en dat zij daarin reeds het advies heeft gegeven, dat hij kon doorgaan met de executoriale verkoop van onze woning.

In zijn brief van 23 augustus 2012 (**bijlage 31**) aan ons schrijft mr. Benedek zodoende het volgende: *Vandaag heb ik van het juridisch bureau van de KNB vernomen dat ook zij van mening zijn dat de vragen (die ik van u heb gekregen en ongewijzigd heb doorgestuurd) geen aanleiding geven om de executieveling op te houden.*

In haar brief van 24 augustus 2012 ter bevestiging en onderbouwing van dit advies wordt echter door mr. Albers-Dingemans geen enkele inhoudelijke reactie gegeven inzake de aan haar door de notaris voorgelegde casus, hetgeen vanzelfsprekend nu juist wel de bedoeling was. Zij doet het namelijk voorkomen of de vraag was of de vordering voldoende bepaalbaar was (!), waarbij zij in haar brief dienaangaande ook nog eens een compleet foutieve stelling aanhangt, waarop wij verderop in deze brief zullen terugkomen.

De casus gaat echter over het niet-executabel zijn van het vonnis d.d. 13 april 2010 door het verzuim van de kantonrechter een proces-verbaal van de comparatiezitting op te maken, het ontstaan van een noodtoestand voor ons beiden door de ernstige juridische misslagen in de drie door de kantonrechter gewezen vonnissen, het schenden door de kantonrechter van het beginsel van hoor en wederhoor, het niet in het openbaar uitspreken van het vonnis, hetgeen wettelijk verplicht is, en de bizarre inhoud van het Incidenteel appel d.d. 19 juli 2011 van V.N.I.

Tenslotte wordt er inzake de casus gewezen op de kapitale juridische misslag van het Hof in zijn arrest d.d. 8 december 2009 in de zaak V.N.I./Hofs jr. inzake het boetebeding, hetgeen in een arrest d.d. 10 augustus 2010 door het Hof na kritiek daarop van Hofs jr. in zijn akte d.d. 16 maart 2010 is rechtgezet. Het foutieve arrest van het Hof d.d. 8 december 2009 is echter door V.N.I. ter comparatiezitting d.d. 1 april 2010 in de zaak V.N.I./Hofs sr. overgelegd, waardoor de kantonrechter in navolging van het Hof ook in de fout is gegaan en B.Th. Hofs geheel ten onrechte heeft veroordeeld tot het betalen aan V.N.I. van een boete van € 15.000,--.

Vervolgens stelt mr. Albers-Dingemans in haar brief, dat het de eiser op grond van het vonnis (d.d. 13 april 2010) is toegestaan tot executie over te gaan door bijvoorbeeld executoriaal beslag te leggen op een onroerende zaak en dat een dergelijk beslag dan leidt tot de executoriale verkoop van de beslagen onroerende zaak, e.e.a. overeenkomstig de bepalingen in de artikelen 502 e.v. Rv. Ook deze stelling vertegenwoordigt geen enkele reactie op de aan haar voorgelegde stellingen en feiten inzake de casus, maar betreft een algemene uitleg.

Vervolgens gaat zij verder met uitleg te geven inzake het feit, dat executie onder bepaalde omstandigheden ook mogelijk is wanneer er hoger beroep is ingesteld, hetgeen wederom niets met de inhoud van de voorgelegde casus te maken heeft.

Haar conclusie aan het eind van de brief is dus gezien het bovenstaande van nul en generlei waarde, waarbij de stelling, dat er geen omstandigheden zijn, die bij een globale beoordeling tot een ander oordeel kunnen leiden gezien de inhoud van de aan haar voorgelegde brief nergens op slaat en te gek voor woorden is.

Wanneer het werkelijk zo zou zijn, dat er onder alle omstandigheden een ministerieplicht zou bestaan, wat niet is, dan had mr. Albers-Dingemans natuurlijk moeten reageren door te stellen, dat zij de casus niet ging beoordelen en uitsluitend en alleen een executiegeschil uitkomst kon bieden. Wij merken nogmaals op, dat er in het betreffende stuk door mr. Benedek geen vragen zijn gesteld, maar keiharde feiten zijn opgevoerd, hetgeen een zeer belangrijk verschil vertegenwoordigt, dit zoals ook reeds hierboven gesteld.

Het behoeft ook geen betoog, dat er in het telefoongesprek tussen mr. Albers-Dingemans en de notaris d.d. 23 augustus 2012 uitsluitend en alleen is gesproken over het feit, dat het vonnis uitvoerbaar bij voorraad was en over de hoogte van de vordering, hetgeen blijkt uit alinea twee en vier van de bovengenoemde brief van 24 augustus 2012, en dat de rest van de casus geheel buiten beschouwing is gelaten. Dit terwijl nota bene bij de voorlegging door notaris Benedek van de casus aan de KNB de hoogte van de vordering helemaal geen item was en dat dus helemaal niet door haar beoordeeld hoefde te worden. Zoals reeds gezegd, het is dus zonneklaar, dat mr. Albers-Dingemans en mr. Benedek in het betreffende telefoongesprek slechts gesproken hebben over hetgeen onder het kopje **3. Beslissing** van het vonnis is gesteld. Vandaar ook dat mr. Albers-Dingemans oordeelt, *dat de vordering voldoende bepaalbaar is door de precisering van het aantal huurtermijnen en een vergoeding van schade.*

N.B. Er is overigens helemaal geen sprake van een schadevergoeding, hetgeen door de kantonrechter is verklaard in r.o. 2.7 van haar vonnis.

Tenslotte stellen wij inzake het "advies" van mr. Albers-Dingemans, dat zij ernstig over de schreef is gegaan en bovendien complete onzin heeft geponeerd. Wij betogen als volgt:

- a) Zij had het bovenstaande inzake de hoogte van de vordering dus niet mogen stellen, omdat de aan haar voorgelegde casus daar niet over ging.
- b) Door dit toch te stellen heeft zij eraan meegewerkt, dat mr. Benedek doorging met de executieveiling op 4 september 2012, terwijl hij zich eerder op het standpunt had gesteld in verband met de spoedig te verwachten uitspraak in hoger beroep daarop te willen wachten, dit in overleg met V.N.I. dan wel haar advocaat mr. Naus. Naar aanleiding van het "advies" van mr. Albers-Dingemans heeft mr. Benedek dan ook meteen op 23 augustus 2012 aan ons bericht, dat de veiling doorgang zou vinden.
- c) De visie van mr. Albers-Dingemans, dat het onmogelijk is dat het Hof in hoger beroep tot vaststelling van een andere huurperiode komt omdat er op dat punt door de rechter in een tussenvonnis reeds een eindbeslissing is gegeven, bewijst overtuigend, dat deze juriste zelfs de meest elementaire beginselen van het recht niet beheerst. Een hoger beroep biedt immers nu juist de mogelijkheid om (eventueel) tegen al hetgeen in een vonnis door een lagere rechter is vastgesteld en geoordeeld grieven voor te stellen.
- d) In het eindarrest d.d. 2 oktober 2012 is bepaald, dat B.Th. Hofs nooit een euro aan V.N.I. verschuldigd is geweest, dus hoefde het Hof zich ook niet bezig te houden met de duur van de huurovereenkomst.

Wij wensen op te merken, dat het overigens een grof schandaal is, dat een medewerkster van het NJB van de KNB dergelijk broddelwerk verricht om daarmee een notaris de hand boven het hoofd te houden, hem zelfs "aanzet" tot een onrechtmatige daad en hem daarbij tevens van een leuke verdienste verzekert, er zodoende welbewust aan meewerkend, dat een burger geheel ten onrechte al zijn bezittingen verliest.

Het behoeft verder geen betoog, dat mr. Naus de brief van 24 augustus 2012 ten behoeve van de tuchtrechtprocedure van zijn medestander mr. Benedek heeft verkregen en daar lustig uit heeft geciteerd, zelfs hetgeen de "deskundige" mr. Albers-Dingemans (in casu mr. Heck-Vink) uit de duim heeft gezogen inzake een toegewezen schadevergoeding !

Het is werkelijk te gek voor woorden, dat mr. Naus ook durft te stellen, dat er zich in casu geen noodtoestand zijdens Hofs c.s. voordeed.

Klacht 2

Wederom gebruikt mr. Naus het oneigenlijke argument, dat Hofs c.s. geen bewijs zouden hebben geleverd inzake het door hen gestelde, terwijl zij onder b) overtuigend bewijsvoering hebben geleverd inzake een ernstig verzuim van V.N.I. (mr. Naus) met betrekking tot wetsartikel 514 Rv., de fouten in het exploit inzake het z.g. opeisbare bedrag, het ten onrechte noemen van een conservatoir beslag en het aanduiden van Hofs-Akkermans als gerekwireerde dan wel gedaagde.

Dat mr. Naus die wettschending van wetsartikel 514 Rv. e.v. afdoet als niet ter zake doende en tevens niets afdoende aan de rechtmatigheid van de executie is bizar en dit met name omdat hij zijn betoog ook nog denkt te kunnen onderbouwen met de niet relevante en nergens op slaande stelling, dat wetsartikel 514 lid 2 Rv. geen termijn en geen sanctie vermeldt.

Het volledige wetsartikel luidt:

1. De executoriale verkoop geschiedt ten overstaan van een bevoegde notaris.
2. Zo de notaris niet reeds in het proces-verbaal van inbeslagneming is aangewezen, geschiedt de aanwijzing bij exploit aan de geëxecuteerde. Hetzelfde geldt voor de vervanging van een reeds aangewezen notaris.
3. Bij een exploit als bedoeld in het tweede lid kiest de executant op straffe van nietigheid woonplaats ten kantore van de aangewezen notaris.

Duidelijk is wederom dat mr. Naus de mening is toegedaan, dat wetten niet voor hem gelden, betreffende welke visie hij overigens door de Raad meerdere malen is ondersteund. Hofs c.s. verwijzen dienaangaande naar de uitspraak van de Raad in de Beslissing d.d. 4 maart 2013 onder punt 5.8.

In reactie op onze klacht 2 stelt mr. Naus o.a. ook, *dat mevrouw Hofs-Akkermans ander dan klagers stellen in het exploit van 24 juli 2012 niet wordt aangeduid als gerekwireerde of gedaagde, maar dat een dergelijke omissie geen grondslag zou vormen voor de kwalificatie klachtwaardig handelen.*

Uit deze stelling blijkt in de eerste plaats, dat mr. Naus de mening is toegedaan, dat wij hebben gesteld, dat het een verzuim was om Hofs-Akkermans niet als gerekwireerde of gedaagde in het exploit te noemen, terwijl de klacht nu juist was, dat dit wel is gebeurd.

Voor de duidelijkheid: er zijn twee exploiten uitgebracht:

Het ene exploit d.d. 24 juli 2011 ten aanzien van B.Th. Hofs (**bijlage 32**) noemt zowel hem (1.) als Hofs-Akkermans (2.) als geëxecuteerde, waarna onder het kopje **AANGEZEGD** wordt gesteld *dat de geëxecuteerde in verzuim is met de behoorlijke voldoening van hetgeen waartoe hij bij voormelde titel is veroordeeld*. Dit kan alleen maar betekenen dat in dit exploit als geëxecuteerde en als gerekwireerde B.Th. Hofs wordt bedoeld, waarbij bovendien wordt verwezen naar het vonnis d.d. 13 april 2010.

Het andere exploit d.d. 24 juli 2011 ten aanzien van H.M.S.Hofs-Akkermans (**bijlage 33**) noemt eveneens B.Th. Hofs (1.) als H.M.S.Hofs-Akkermans (2.) als geëxecuteerde, waarna onder het kopje **AANGEZEGD** eveneens wordt gesteld *dat de geëxecuteerde in verzuim is met de behoorlijke voldoening van hetgeen waartoe hij bij voormelde titel is veroordeeld*. Dit kan dus alleen maar betekenen dat in dit exploit als geëxecuteerde en als gerekwireerde dus H.M.S.Hofs-Akkermans wordt bedoeld, waarbij eveneens wordt verwezen naar het vonnis d.d. 13 april 2010, waar zij dus part noch deel aan had.

Ook wordt Hofs-Akkermans in het exploit van 27 augustus 2012 (**bijlage 34**) ten onrechte nog steeds als gerekwireerde aangeduid.

Uit hetgeen mr. Naus over het conservatoir beslag en de overbetekening daarvan aan de banken schrijft blijkt, dat hij hetgeen wij daaromtrent onder klacht 2 b) - tweede gedachtestreepje hebben betoogd niet heeft begrepen dan wel niet heeft willen begrijpen.

Het behoeft geen enkele betoog, dat er een enorme puinhoop inzake de exploten is geschapen en dat noch mr. Benedek, noch de gerechtsdeurwaarder noch mr. Naus als beëdigde professionals, hetgeen zijzelf voortdurend claimen te zijn en hetgeen burgers ook steevast door de overheid wordt voorgehouden, de gang van zaken betreffende de onderliggende casus kunnen afdoen als vertegenwoordigende geen grondslag voor foutief of klachtwaardig handelen. Men dient zich hierbij te realiseren, dat die exploten de ultieme aanzet gaven tot de gedwongen verkoop van het allerbelangrijkste bezit van twee bejaarde mensen, die bovendien met een enorm vermogensverlies en onvoorstelbaar mentaal lijden zouden worden opgezadeld. In het onderhavige geval ging het ook nog eens om het toch niet onbelangrijke feit, dat de executoriale verkoop 100% zeker geheel ten onrechte was, waarvan al die zogenaamde professionals volledig op de hoogte waren.

Klacht 3

Het moge duidelijk zijn, dat mr. Naus geen enkele verweer weet te voeren tegen de door ons onder deze klacht opgevoerde keiharde feiten. Het is gewoonweg absurd en een laffe smoes, dat mr. Naus thans stelt, dat wij niet hebben onderbouwd waarom hij gehouden was mee te werken aan een oplossing. Uit zijn stelling blijkt ook, dat hij de mening is toegedaan, dat hij helemaal tot die medewerking verplicht was. In zijn "reactie" op klacht 4 verkondigt hij overigens een totaal andere mening door te stellen, dat hij jegens cliënte gehouden was om ter zake tot een regeling te komen.

Een grove leugen van mr. Naus is, dat er notarissen zouden zijn geweest, die uit naam van V.N.I. pogingen hebben ondernomen om met ons tot een vergelijk te komen. De beide notarissen en dit met name notaris Benedek hebben juist aangedrongen op een bespreking tussen de beide advocaten om "op niveau" tot een oplossing van het geschil te komen en mr. Van Delft heeft het in een e-mail d.d. 12 april 2012 zelfs over een "verzoeningsgesprek" met. mr. Naus.

Hofs-Akkermans heeft in verband met de met. mr. Naus te houden besprekingen aan mr. Van Delft overigens aangegeven, dat zij en niet mr. Van der Veen de gemachtigde van haar echtgenoot B.Th. Hofs tijdens de bodemprocedure was, waarna hij reageerde door te stellen, dat zij haar energie beter kon richten op een oplossing dan het over formaliteiten te hebben.

V.N.I. zelf wilde geen enkel contact over wat dan ook, hetgeen ook blijkt uit het gestelde onder a) van klacht 3 en uit het gestelde onder klacht 5. In een telefoongesprek d.d. 28 augustus 2012 tussen de heer P. Silderhuis van V.N.I. en Hofs-Akkermans heeft deze eerste dit weer expliciet bevestigd. Een verzoek aan de echtgenote van de heer H. Silderhuis om daaromtrent terug te bellen werd evenmin gehonoreerd. In een ver verleden, namelijk in een telefoongesprek d.d. 6 december 2004 tussen Hofs-Akkermans en de heer H. Silderhuis heeft deze laatste reeds gesteld alle onderhandelingen aan hun advocaat over te laten en daar niets mee van doen te willen hebben.

Onder punt 26 van haar Memorie van Grieven d.d. 24 juli 2007 had V.N.I. reeds betoogd, dat de beide heren Silderhuis leken zijn op juridisch gebied. Ook in hun getuigenverklaringen voor de kantonrechter d.d. 15 december 2006 hebben de beide heren Silderhuis die visie uitgebreid verkondigd. Het is dus te gek voor woorden en ronduit absurd van mr. Naus om te doen alsof de heren Silderhuis voortdurend actief bij de zaak betrokken waren en hem zelfs juridische visies inzake ingewikkelde wetsartikelen gaven !

Klacht 4

Het is van een ongekende schaamteloosheid, dat mr. Naus durft te stellen, dat onze klacht inzake de door hem uitgeoefende druk en emotionele chantage kant noch wal raakt, dit ondanks onze overtuigende bewijsvoering in de vele degelijk onderbouwde punten. Bovendien blijkt, dat hij geen enkele moeite heeft gedaan om de werkelijke situatie en het werkelijk gebeurde te checken, hetgeen voor hem ook van geen enkele belang is, omdat hij er sowieso vanuit kan gaan, dat hem door de Raad de hand boven het hoofd wordt gehouden, waarbij ook de Raad niet zal schuwen het met de waarheid niet zo nauw te nemen, hetgeen wij helaas reeds meerdere malen hebben ondervonden.

Mr. Naus vermeldt geheel ten onrechte, dat hij onderhandelingen met de advocaat van Hofs c.s. heeft gevoerd, waarvan echter nooit sprake is geweest. Wij herhalen hetgeen wij dienaangaande onder h) van klacht 4 van onze brief d.d. 18 februari 2013 hebben gesteld:

“Uitdrukkelijk wijzen wij erop, dat mr. Van der Veen op geen enkele manier bij de schikkingsvoorstellen betrokken is geweest en evenmin betrokken wilde worden. Hij was er namelijk van overtuigd, dat B.Th. Hofs niets aan V.N.I. verschuldigd was, welke visie later door het arrest van het Hof d.d. 2 oktober 2012 is bevestigd. Hij heeft de berichten van mr. Naus dan ook integraal aan ons verstuurd, dit uitsluitend en alleen omdat mr. Naus weigerde rechtstreeks met de gemachtigde tijdens de bodemprocedure tussen V.N.I. en B.Th. Hofs, zijnde Hofs-Akkermans, te communiceren.

Mr. Naus zal zich dus niet kunnen beroepen op geheimhouding inzake confraternatale correspondentie.”

Lezen mr. Naus !

Het is ook te gek voor woorden om gezien alle door ons en mr. Van der Veen aan mr. Naus overgelegde bewijsvoering, dat V.N.I. niets van B.Th. Hofs te vorderen had, dit dus ook niet wanneer er rekening is gehouden met de gehele inhoud van het vonnis d.d. 13 april 2010, toch te stellen, dat V.N.I. Hofs c.s. verregaand tegemoet is gekomen door af te zien van een groot deel van haar vordering. Let wel: V.N.I. eiste betaling van een bedrag van € 125.000,-- , terwijl niet zij een bedrag van B.Th. Hofs had te vorderen maar zoals uitdrukkelijk bewezen deze laatste een bedrag van € 35.970,63 van V.N.I., welk bedrag door het Juridisch loket en mr. Van der Veen aan de hand van het vonnis d.d. 13 april 2010 was berekend en van welke berekening mr. Naus op 26 mei 2010 een specificatie heeft ontvangen !!

Wij wijzen nogmaals op het gegeven, dat mr. Naus in een e-mail vlak voor de veiling meldde, dat V.N.I. het door mr. Van der Veen geëntameerde executiekortgeding "zinloos" vond (zie onder g) van klacht 4), welke mededeling onbegrijpelijk voor ons was, daar er eerst vele malen in de aanloop naar de veiling op dit kortgeding was aangedrongen teneinde vast te laten stellen of de executoriale verkoop kon doorgaan.

Bovendien kon V.N.I. er immers vanuit gaan, dat zij dit kortgeding ging winnen, dit althans afgaande op de visie van mr. Naus, dat het vonnis d.d. 13 april 2010 volledig duidelijk en correct was, V.N.I. recht had op het enorme bedrag van € 315.130,12 en alles in de aanloop naar het plaatsen van de advertentie en de veiling volgens de regels der wet was geschied.

De opmerking van mr. Naus, dat het arrest van het Hof d.d. 2 oktober 2012 als gevolg had dat de kansen op een schikking naar zijn mening verdergaand werden verkleind, getuigen van een absurditeit die zijn weerga niet kent. En dan te bedenken, dat mr. Naus bovendien ook nog doodleuk aan mr. Van der Veen heeft medegedeeld, dat zijn cliënte de proceskosten van ca. € 14.000,--, waartoe V.N.I. was veroordeeld in dat arrest, niet aan B.Th. Hofs ging betalen, omdat zij voornemens was de B.V. te "laten ploffen".

Klacht 5

Het is tekenend voor deze advocaat, dat het hem ontgaat, dat hij met zijn eisen, zoals verwoord in de e-mail d.d. 29 augustus 2012 (zie bijlage 21 bij de brief van 18 februari 2013) ernstig over de schreef is gegaan. Ook weet hij heel goed, dat hij degene is die die absurde en schandalige eisen heeft geïnitieerd, daar V.N.I. zich zoals meermaals bewezen nooit ergens inhoudelijk mee bemoeid heeft, laat staan zich zorgen zou maken over verwijten, stellingen en procedures betreffende Groenewegen en Partners en Van Putten en Van Apeldoorn, dat gelooft geen zinnig mens.

Tenslotte

Onze mening is en blijft, dat mr. Naus met zijn handelwijze alle grenzen van wat een advocaat is toegestaan heeft overschreden, dit zowel op grond van artikel 46 van de Advocatenwet en de Gedragscodes voor de Advocaten van de Europese Gemeenschap als op grond van wetsartikel 21 Rv. en hij ons bewust geheel ten onrechte zowel grote financiële als mentale schade heeft berokkend, ook al is de gedwongen verkoop uiteindelijk niet doorgegaan.

Mr. Naus was ervan op de hoogte dat het vonnis van 13 april 2010 om vele redenen niet executabel was, tal van juridische misslagen bevatte, B.Th. Hofs een vordering had op V.N.I. in plaats van andersom, B.Th. Hofs door de kantonrechter geen wederhoor was geboden inzake het door V.N.I overgelegde arrest d.d. 8 december 2009, de kantonrechter zich tijdens de comparitie van partijen had misdragen door ongeoorloofde druk uit te oefenen op Hofs-Akkermans, zijn collega's inzake de beslagen onvoorstelbaar hadden gesjoemeld, er op 2 oktober 2012 een uitspraak door het Hof zou worden gedaan, die alleen maar gunstig voor B.Th. Hofs zou kunnen uitpakken, etc. etc.

Ook wist mr. Naus zeer goed, dat wanneer V.N.I. na de gedwongen verkoop van onze woning enig bedrag zou hebben ontvangen, dit nooit en te nimmer door haar zou worden terugbetaald na een voor B.Th. Hofs gunstige uitspraak door het Hof enkele weken later. Het weigeren door V.N.I. de proceskosten te betalen is inzake deze bewering zeer veelzeggend en meer dan voldoende bewijs.

Wij verzoeken de Raad met klem de zwaarste sanctie aangaande mr. Naus toe te passen, zijnde schrapping van het tableau, dit in verband met de ernst van de klachten.

Hoogachtend,

B.Th. Hofs

H.M.S.Hofs-Akkermans

Jeurlinksweg 2
7451 CL Holten

Bijlagen: 9